

Кураторство як механізм соціалізації студента в вищому навчальному закладі

Л.В. Омельченко

*Харківський національний університет
сільського господарства імені Петра Василенка*

Проблема виховання особистості – одна з найголовніших проблем сучасності. Тому що новому суспільству потрібна нова людина – високоосвічена, інтелігентна, національно свідома.

Серйозні зміни, що відбуваються сьогодні в усіх сферах соціального життя, зачіпають широкий спектр відносин суспільства і особистості. З одного боку, ці відносини стають більш жорсткими, що вимагають конкурентоспроможності всіх що беруть участь в них суб'єктів, з іншого - дають можливість для вільного самовизначення, самореалізації людини на основі адекватного вибору способів вирішення своїх соціальних проблем.

Пріоритетним напрямком у вихованні студентства є всебічний та гармонійний розвиток особистості, здатної до саморозвитку, самовиховання і самореалізації у суспільстві, яка керується загальнолюдськими цінностями, глибоко розуміє традиції свого народу та примножує їх.

Основною фігурою процесу системного підходу до виховання можна назвати відповідальних викладачів – кураторів груп. Професійна діяльність педагога вищої школи має свої специфічні особливості, які обумовлені метою професійної освіти, специфікою навчального процесу у ВНЗ, віковими особливостями аудиторії та тим, що педагог вищої школи одночасно виступає у декількох ролях: як педагог-викладач певної навчальної дисципліни, як науковець-дослідник, як керівник навчально-пізнавальної діяльності студентів, як куратор-організатор студентської групи.

Відомо, що на початковому етапі навчання у ВНЗ для студентів найважливішим є психологічний процес адаптації до життя у новому колективі. Саме тому провідна роль у вихованні, в процесі соціалізації студентів належить куратору академічної групи. Куратор для студента є чи не найголовнішим агентом соціалізації. Він виконує декілька функцій: дидактичну, організаторську, управлінську, виховну, громадсько-педагогічну, комунікативну. Крім того він розробляє заходи з самовдосконалення кожного студента.

Ефективність впливу на студентів великою мірою визначається єдністю змісту, методів, форм діяльності, їх відповідністю меті й

завданням виховання. Та якими б не були форми роботи куратора студентської групи і корисні справи студентів, їх виховна ефективність визначається не кількісними показниками, а тим, який слід вони залишають у серцях молоді, який вплив справляють на їх свідомість, почуття і волю. Ми, куратори академічних груп повинні активізувати свою роботу, стати для студентів не тільки наставниками, але й друзями, яким довіряють, щоб студент відчував себе членом великої університетської родини. Формальне ставлення куратора до організації виховної роботи, проведення заходів для звіту, розмови взагалі чи безпредметне моралізування не можуть дати бажаних результатів, сприяти істотним змінам у свідомості та поведінці студентів.